

[From.]

ved nyordningen. Det ville være en umulighed og en urimelighed over for en landsdel, der først for få år siden så sin første politibetjent.

Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at udtale min bedste anerkendelse netop til disse udsendte politibetjente. Det var såvist en ukendt og vanskelig opgave, de gik ind til. En politibetjent i Grønland er jo ikke alene en ordenshåndhæver; han er lige så meget en hjælper og rådgiver i spørgsmål om løst og fast, og han kommer ud for utallige tilfælde, som han overhovedet ikke har lært noget om på politiskolen. Her skal indlevelsesevne til, her skal håndslag til, og efter min opfattelse har disse betjente løst deres opgave på en beundringsværdig måde. Ingen af dem, jeg har talt med, beklager sig over vanskelighederne, tværtimod; de klager derimod over, at de er ved at drukne i papirer; men det er vel blot ligesom herhjemme.

Jeg er altså tilfreds med, at også efter de foreslåede ændringer vil det grønlandske retsvæsen være baseret på hensynet til forholdene deroppe og til befolkningens opfattelse af ret og uret. Men når jeg har sagt dette, skal jeg føje til, at det kun er naturligt, at forslaget betyder en gradvis tilnærmelse til retsforholdene i den øvrige del af riget. Det er jo nemlig sådan, at med den såkaldte civilisation følger også dens vrangsider; også dette må grønlænderne lære at indrette sig efter.

Jeg har forstået, at selv om grønlandsk retspleje og straffelov har fungeret tilfredsstillende efter forholdene, er et af problemerne i dag, at man mangler egnede anstalter til afsoning af straf. Med det kendskab, jeg har til forholdene deroppe, må jeg give den højtærede minister ret i, at det er nødvendigt at tilvejebringe flere sådanne anstalter; og jeg tror også gerne, at det haster.

Jeg er endvidere tilfreds med, at man stadig vil søge at undgå det direkte fængsel og også har tillempt forholdene efter landsdelen og dens befolkning ved at indføre åbne anstalter med tilsyn og forsorg. Det eneste, jeg vil bede den højtærede minister om, er, at han søger at holde det inden for passende økonomiske rammer. Pas nu på,

højtærede minister, at der ikke bliver lige så mange ansatte som folk, der skal passes på!

Jeg vil gerne vide noget nærmere om, hvor mange anstalter man påtænker at oprette, hvordan de skal indrettes, og hvordan de skal fungere. Jeg ved så ikke, om den højtærede minister kan og vil svare her, eller om han foretrækker at give sådanne oplysninger i det udvalg, der bliver nedsat.

Lovforslaget er anbefalet af det grønlandske landsråd; og jeg skal hermed gøre det samme på venstres vegne.

Ninn-Hansen: Den kriminallov, der er gældende i Grønland, adskiller sig jo rent principielt og i øvrigt i flere henseender fra den straffelovgivning, vi har i det øvrige Danmark, og det er helt forståeligt. Der gælder meget forskellige forhold; det, der her i landet kan virke som en sanktion, der vel næsten ikke betragtes som mærkbar, virker i Grønland som en kraftig sanktion. Det er f. eks. tilfældet med tvangsforflyttelse. Kriminalloven for Grønland hviler desuden på meget moderne kriminalistiske synspunkter.

Ved behandlingen af loven i 1953-54 her i tinget fremsatte mit partis ordfører, hr. Halfdan Hendriksen, en række indvendinger imod forslaget, der navnlig samlede sig om, at vi i det konservative folkeparti ikke mente, at man i tilstrækkelig høj grad tog hensyn til den generalpræventive funktion, som en kriminallov bør have, og specielt gjorde vi gældende, at loven savnede bestemmelser om, at den, der gjorde sig skyldig i gentagne forbrydelser, måtte udsættes for større sanktioner. Jeg mener ikke, at den rapport, der er afgivet, viser, at disse indvendinger har været forkerte, og vil derfor gerne under udvalgsdrøftelserne vende tilbage til de spørgsmål, som hr. Halfdan Hendriksen i sin tid rejste.

I det konservative folkeparti synes vi imidlertid, det er rimeligt at fortsætte med en lovgivning, der tager de specielle grønlandske hensyn, og vi påskønner i høj grad det forarbejde, der er gjort, ikke mindst af dr. jur. Verner Goldschmidt. Jeg ser da også gerne, at man fortsat søger at vurdere, hvordan lovene virker i Grønland; at det så